

[POKŁOPOTANIE *sb n*

A sg pokłopotani(e).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. s.v. pokłopotać.

Kłótnia, spór, sprzeczka:

*Wyrażenie: »[o co] pokłopotanie między sobą«: Drugą rzecz też obączcie/ czemu to piśmo święte s pilnością też wyłtętki Apoftolſkie opiſuie/ iuż ich o więtfzość pokłopotanie między sobą/ iuż Piotrowe záprzenie *GilPos* 250 (*Linde s.v. pokłopotać*).*

Synonimy: spor, spora.

Cf [POKŁOPOTAĆ SIĘ]

KO